

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. december 2019 – H mod Rådet for Den Europæiske Union(Sag C-413/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) – sammensætningen af dommerkollegiet i Den Europæiske Unions Ret – retmæssighed – afgørelse 2009/906/FUSP – Den Europæiske Unions politimission i Bosnien-Hercegovina (BiH) (EUPM) – udstationeret national medarbejder – forflyttelse til et regionalt kontor i denne mission – missionschefens kompetence – magtfordrejning – erstatningspåstand – kontradiktionsprincippet)

(2020/C 36/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: H (ved avvocatessa M. Velardo)

Den anden part i appellsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og A. de Elera-San Miguel Hurtado, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 11. april 2018, H mod Rådet (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse om det tredje til femte anbringende i annullationssøgsmålet og om erstatningspåstanden.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 341 af 24.9.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 3. december 2019 – Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo mod Banca d'Italia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien)(Sag C-414/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2014/59/EU – bankunionen – genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber – årlige bidrag – beregning – forordning (EU) nr. 806/2014 – gennemførelsesforordning (EU) 2015/81 – ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber – administrativ procedure, der involverer de nationale myndigheder og et EU-organ – Den Fælles Afviklingsinstans' (Afviklingsinstansen) eksklusive beslutningskompetence – sag ved de nationale domstole – manglende rettidig anlæggelse af annullationssøgsmål ved Unionens retsinstanser – delegeret forordning (EU) 2015/63 – udelukkelse af visse passiver ved beregningen af bidrag – indbyrdes forbindelser mellem flere banker)

(2020/C 36/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Sagsøgt: Banca d'Italia

Konklusion

Artikel 103, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 og artikel 5, stk. 1, litra a) og f), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger skal fortolkes således, at passiver, der hidrører fra transaktioner mellem en gruppe 2-bank og medlemmerne af den gruppe, som den udgør sammen med de kooperative banker, som den leverer forskellige ydelser til, uden at den kontrollerer disse banker, og uden at disse ydelser omfatter lån ydet på ikke-konkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje med henblik på at fremme de samfundsmæssige målsætninger for centralregeringen eller en regional myndighed i en medlemsstat, ikke er udelukket fra beregningen af de bidrag til en national afviklingsfond, der er omhandlet i denne artikel 103, stk. 2.

(¹) EUT C 311 af 3.9.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 5. december 2019 – Ordre des avocats du barreau de Dinant mod JN (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Namur – Belgien)

(Sag C-421/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – forordning (EU) nr. 1215/2012 – retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – artikel 7, nr. 1), litra a) – specielle kompetenceregler i sager om kontraktforhold – begrebet »sager om kontraktforhold« – krav om betaling af årlige bidrag, som en advokat skylder et advokatsamfund)

(2020/C 36/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Namur

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ordre des avocats du barreau de Dinant

Sagsøgt: JN

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en tvist vedrørende en advokats forpligtelse til at betale årlige faglige bidrag, som denne advokat skylder det advokatsamfund, som denne tilhører, kun er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, såfremt dette advokatsamfund, når det kræver, at denne advokat opfylder denne forpligtelse, ikke i medfør af gældende national ret handler under udøvelse af offentligretlige beføjelser, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.